

БОЛНА МАМА.

Цѣла зима е лежала
Болна мама. Ний, клетитѣ,
Знаемъ, какъ сме поминѣли,
Какъ били сж тежки днитѣ.

Но мина се люта зима.
Пролѣтъ всичко подмладява;
Всѣк' желае вѣнъ да иде,
Да се радва, наслаждава.

Пръвъ пжтъ мама днесъ излѣзе,
На чердака вѣнъ поседна . . .
Охъ, горката наша мама,
Какъ е слаба, какъ е блѣдна! . . .

Я кажи ни, мамо мила,
Насъ защо не забавлявашъ?
Не говоришъ, не играешъ,
Отъ мѣстото си не ставашъ?

— Драга мамо, ако искашъ
Отъ цвѣтенца пѣстри, сини
Китка тебѣ ще увиемъ,
Но засмѣно погледни ни.

Прѣводъ.

